

KİVDF

Layihənin istiqaməti:
"İctimai və dövlət maraqlarının müdafiəsi"

Ötən əsrin əvvəllərində yaşayıb-yaradan məşhur türk yazarı Hüseyn Nihal Atsız qəhrəmanlığı vəsf edən şair kimi oxucular arasında tanınıb və rəğbət qazanıb. O, "Qəhrəmanlıq" adlı şeirində bildirirdi ki, "Qəhrəmanlıq nə yalnız bir yüksəliş deməkdir, Nə də ulduzlar kimi parlayıb sönməkdir. Öl-məzliyi düşünmək boşuna bir əməkdir, Qəhrəmanlıq, saldırb bir daha dönməkdir!".

Bu şeiri oxuduqca düşünürəm ki, elə bil şair bu şeirində söhbət açacağı vətənpərvər Azərbaycan oğlu, Milli Qəhrəman Şövqiyyar Abdullayevi və onun kimi mərd oğul-qızlarımızı tərənnum edib, onların qəhrəmanlığını vəsf eləyib. Çünki çoxsaylı mərd vətən övladları kimi Ş.Abdullayev də Qarabağ müharibəsində böyük rəşadət göstərərək, düşmənin qorxulu röyasına çevrilib, son damla qanına kimi erməni yaraqlarına qarşı vuruşub, qəhrəmancasına həlak olub.

ƏLAÇI ŞAĞIRD, QABAQCIL TƏLƏBƏ

Şövqiyyar Cəmil oğlu Abdullayev 13 aprel 1969-cu ildə Qərbi Azərbaycanın Göyçə mahalında - Basarkeçər rayonunun Nərimanlı kəndində anadan olub. Doğma kəndindəki orta məktəbi 1986-cı ildə əla qiymətlərlə bitirərək həmin il Çingiz İldırım adına Azərbaycan Politeknik İnstitutunun (indiki Azərbaycan Texniki Universiteti) Avtomatika və hesablama texnikası fakültəsinə qəbul olunub. 1987-ci ilin yayında I kursu da əla qiymətlərlə başa vuran Ş.Abdullayev təhsilini dondurmaq məcburiyyətində qalıb. Buna səbəb o zaman mövcud olan qayda-qanunlar, çağırış yaş çatan bütün gənclərin təhsili yarımçıq qoyub hərbi hissəyə yollanması, yalnız hərbi xidmətdən qayıtdıqdan sonra təhsilini davam etdirə bilməsi idi. Ş.Abdullayev də 1987-ci ilin payızında hərbi hissəyə çağırıldığın-

dan təhsilini yarımçıq saxlayıb, doğulub boya-başa çatdığı kəndə gələrək valideynləri, qohumları, yaxınları ilə görüşüb sonra əsgəri xidmətə yollanıb. O, xidməti Monqolustanda tank qoşunları hərbi hissəsində çəkib. 1989-cu ildə tank komandiri kimi hərbi xidmətə təxsis olunan Şövqiyyar doğma kəndinə qayıtmaq istəsə də, bu arzusunə çatıb bilməyib. Çünki həmin vaxt Ermənistan siyasi rəhbərliyi etnik təmizləmə siyasəti nəticəsində azərbaycanlıları öz dedəbaba yurdlarından deportasiya etmiş, Dağlıq Qarabağda separatçılığın alovlanmasına rəvac vermişdi. Bu səbəbdən Ş.Abdullayevin valideynləri, bacı və qardaşları da deportasiyaya məruz qalaraq, Azərbaycanın paytaxtı Bakı şəhərində məskunlaşmışdılar. Ona görə də Şövqiyyar hərbi xidmətdən birbaşa Bakıya qayıtmalı olub. İnstitutda bərpə olub təhsilini davam etdirsə də, Şövqiyyarın ürayındakı Vətən həsrəti, yurd nisgili onu rahat buraxmayıb.

YARALI ƏSGƏR TƏKRAR CƏBHƏYƏ QAYIDIR

1990-cı ilin 20 Yanvar faciəsi, 1191-ci ilin noyabrında görkəmli Azərbaycan oğullarının vertolyotda vurulması, 1992-ci ilin

Düşmənin qorxulu röyası

Milli Qəhrəman Şövqiyyar Abdullayev bu gün də hörmətlə anılır

Xocalı soyqırımı Vətən və millət təəssübkeşi olan Şövqiyyarı bütün varlığı ilə sarsıdıb. Bu hisslərlə də o, 1992-ci il mart ayının 3-də oxuduğu ali məktəbin məşğələlərini tərk edərək, könüllü surətdə Milli Ordu sıralarına yazılıb. Az bir müddət sonra onların tank bölməsi Ağdam rayonu ərazisində yerləşdirilib. Aprelin 26-da Şelli istiqamətindəki ilk döyüşdə düşməne qan udduran tank bölmələri, eləcə də Şövqiyyar və onun silahdaşları Gülablı istiqamətində müdafiə mövqeyi tutaraq Abdal, Aranzəmin, Pircamal, Naxçıvan kəndləri uğrunda şiddətli döyüşlər aparıblar. 1992-ci il avqustun 23-də Şövqiyyarın tank heyəti Gülablıdakı strateji əhəmiyyətli yüksəklikdən çıxarılıb və Drambon kəndinin müdafiəsi-

Milli Qəhrəmanı" adına layiq görüldü. Bir müddət sonra Şövqiyyarın təltif olunduğu "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı"nın Qızıl ulduzunu ulu öndər Heydər Əliyev qəhrəmanın atası Cəmil Abdullayevə təqdim edib.

VƏTƏNƏ, EL-OBAYA BAĞLI QƏHRƏMAN

Qəhrəmanın atası, uzun müddət pedaqoji fəaliyyətlə məşğul olan Cəmil müəllim oğlu barədə danışarkən qeyd edir ki, Şövqiyyar 8 övlad arasında sayca üçüncü olub, ailədə hər kəs ona ehtiramla yanaşıb. Vətəni, doğma el-oba-

DÜŞMƏNDƏN QİSASINI ALAN VƏTƏN FƏDAISI

Milli Qəhrəmanın qardaşı Şəmsi həkim iyirmi ildən artıqdır stomatoloq kimi fəaliyyət göstərdiyini, bu müddət ərzində Ağdamın Abdal və Gülablı kəndlərindən çoxsaylı pasiyentlərinin olduğunu bildirərək qeyd etdi ki, ağdamlı müştəriləri onun Nərimanlı kəndindən olduğunu bilən kimi vaxtilə göyçəli bir oğlanın ermənilərə qan uddurduğundan, qəhrəmanlıqlarından geniş söhbət açıblar: "Qardaşım Şövqiyyar heç vaxt özünü öyməyib, qəhrəmanlığından danışmayıb. Əksinə, "Cəbhədə elə oğullar var ki, tankın mərmisini düz tuşlayıb düşmənin sığınacağı pəncərəsindən içəri salır, hamısını bir mərmilə məhv edir", deyir, cəbhə yoldaşlarının mərdliyindən fəxrle danışdı. Şəhid olandan sonra ağdamlıların söhbətindən öyrənmişdim ki, əslində o şücaəti Şövqiyyar özü edibmiş. Döyüş yoldaşları bildirdilər ki, Şövqiyyar erməni yaraqlarından tək özünü, ailəsinin deyil, bütün nəslinin, el-obasının qisasını alıb sağlığında. Abdal və Gülablı kəndlərindən olan pasiyentlərim Şövqiyyarın öz-özünə arxasını, dayağı hesab etdiklərini, ona güvəndiklərini bildirdilər. Şövqiyyarın və digər döyüş yoldaşının rəhbərlik etdiyi iki tank heyəti Qarabağ müharibəsində həmin zonanın güvənc yeri olub. Hətta ermənilər o dövrdə Şövqiyyarın başına böyük məbləğdə pul qoyublar. Buna səbəb Şövqiyyarın düşməne qan uddurması idi. Cəbhə yoldaşlarının sözlərinə görə, bir dəfə Şövqiyyar dərindən düşməni tərəfi müşahidə edəndə ermənilərin azərbaycanlı əsirlərin başına oyun açdıqlarını görür. Bundan çox təsirlənən Şövqiyyar ətrafına mərd döyüş yoldaşlarını da toplayaraq gecikən erməni mövqelərinə basqın edib, düşməni hərbiçilərdən öldürdüyünü öldürüb, sağ tutduğunu da əsir götürüb kəndə gətirib".

Milli Qəhrəmanın atası onu da əlavə etdi ki, Şövqiyyar sağlığında gəncliyini, təhsilini, varlığını Vətəninə qurban verdi. Qocaman müəllimin sözlərinə görə, yağlar əlində olan torpaqlarımız işğaldan azad olunarsa, insanlarımız öz el-obalarına qayıdarsa, yalnız onda bütün şəhidlər kimi, Şövqiyyar Abdullayevin də ruhu şad olacaq.

Rufik İSMAYILOV

Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin İnkişafına Dövlət Dəstəyi Fondunun maliyyəsi əsasında hazırlanıb.

nə kömək üçün göndərilib. Az vaxt içərisində Drambon kəndindəki erməni-rus birləşmələrinin müqaviməti qırılaraq bu yaşayış məntəqəsi işğalçılardan azad edilib. Ən böyük müvəffəqiyyət isə o olub ki, Şövqiyyar və onun silahdaşları mühasirəyə düşmüş çox böyük sayda piyada döyüşçülərimizi mühasirə halqasından çıxara biliblər. Həmin döyüşdə Şövqiyyarın tankı vurulub və cəsur döyüşçü yaralanıb, mərmilə partlayışı nəticəsində ayaqlarına qəlpə dolub. Onu əvvəlcə Ağdamdakı hərbi hospitala aparıblar, ardınca isə Bakıya göndərməyi qərara alıblar. Lakin Şövqiyyar, - "Mən yoldaşlarımı odun-alovun içərisində qoyub heç yerə gedə bilmərəm. Elə adamlar tanıyıram ki, bədənlərində Böyük Vətən müharibəsindən indiyə kimi qəlpə gəzdirirlər", deyərək, buna etiraz edib, xəstəxanadan qaçaraq döyüş bölgəsinə gəlib, öz komandiri olduğu tanka qalxaraq son nəfəsinə qədər düşməne qarşı mübarizə aparıb. 1992-ci il avqustun 27-də Drambon kəndi uğrunda gedən döyüşdə qəhrəmancasına həlak olan Ş.Abdullayev iki gün sonra müqəddəs Şəhidlər Xiyabanında dəfn edilib. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 5 fevral 1993-cü il tarixli fərmanı ilə Ş.Abdullayev ölümündən sonra "Azərbaycanın